

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ και ΩΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ και ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: naos@agioiapostoloi.gr τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Γρηγορίου ιερομάρτυρος, επισκόπου της Μεγάλης Αρμενίας, Του φωτιστού.
Ριφιμίας και Γαϊανής και των μετ' αυτών 32 μαρτύρων Ήναικών.
έτος 5ου Τεύχος 221

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Δευτέρα 1 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Παναγίας Γοργοϋπηκόου, Ιωάννου Κουκουζέλη.
2. Τρίτη 2 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης.
3. Τετάρτη 3 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου πολιούχου Αθηνών.
4. Πέμπτη 4 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Ιεροθέου πρώτου επισκόπου Αθηνών.
5. Σάββατο 6 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Αποστόλου Θωμά.

Σήμερα ο Κύριος μάς ομιλεί, μέσα από την περικοπή του Ευαγγελίου του Λουκά, για την εντολή της αγάπης. Και ξεκινά προτρέποντάς μας να συμπεριφερόμαστε στους συνανθρώπους μας όπως ακριβώς επιθυμούμε και οι άλλοι να συμπεριφέρονται προς εμάς, δηλαδή μας λέει ότι αν θέλουμε οι άνθρωποι να μάς αγαπάνε, να μάς σέβονται, να μάς συγχωρούν, τότε κι εμείς πρώτοι θα πρέπει να είμαστε άνθρωποι της αγάπης. Γιατί, συνεχίζει, αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, όπως κάνουν οι αμαρτωλοί, και κάνετε

καλό μόνο σε εκείνους που σας φέρονται καλά, τότε μέσα σας δεν υπάρχει η χάρις του Θεού.

Αν δανείζετε σ' εκείνους από τους οποίους περιμένετε να έχετε απολαβές, όπως κάνουν οι αμαρτωλοί, τότε η αγάπη γίνεται αντικείμενο δοσοληψίας, τότε η φιλανθρωπία είναι ιδιοτελής, τότε δεν υπάρχει αγάπη, αλλά συμφέρον και εγωισμός. Γι' αυτό, πάλι μας προτρέπει, να αγαπάτε τους εχθρούς σας, και να πράττετε το αγαθό και να δανείζετε χωρίς να περιμένετε σε καμία ανταπόδοση, και τότε ο μισθός σας θα είναι πολύς, και θα είστε γνήσια παιδιά του Υψίστου, μιας που ο ίδιος ο Θεός ευεργετεί ακόμα και τους αχάριστους και πονηρούς ανθρώπους. Να είστε ελεήμονες, καταλήγει στο λόγο Του ο Χριστός, όπως ελεήμων είναι και ο Πατέρας σας.

Με τους λόγους αυτούς ο Κύριος αναλύει πρακτικά τι σημαίνει η αγάπη προς τον πλησίον, και την διαστέλλει από κάθε ενέργεια που αποβλέπει στο συμφέρον μας. Η αγάπη δεν είναι για το Χριστό μια κίνηση που εξαρτάται από τη συμπεριφορά των άλλων γύρω μας, αλλά αντλεί την καταγωγή της και τη δύναμή της από τον ίδιο το Θεό. Γι αυτό και η νέα εντολή, η μοναδική εντολή της Καινής Διαθήκης, είναι το «ἀγαπάτε ἀλλήλους», καθώς σ' αυτή στηρίζονται και ο Νόμος και οι Προφήτες, και κάθε έκφραση της εν Χριστώ ζωής. Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος θα μάς πει ότι η αγάπη, η ευσπλαχνία και η φιλανθρωπία προς τους αδελφούς μας, είναι θεώνυμες και θεομίμητες πράξεις, και πραγματώνουν το καθ' ομοίωσιν μέσα μας. Και ο Μέγας Βασίλειος, σημειώνει ότι ο άνθρωπος, δεν είναι ούτε άγριο ζώο, ούτε πλασμένος για να ζει μόνος του, αλλά ως κοινωνικό όν έχει ανάγκη να επικοινωνεί με τους άλλους ανθρώπους, να αγαπά και να εισπράττει αγάπη. Γι αυτό και ο Κύριος δίνει την σαφή εντολή της προς αλλήλους αγάπης, και θέλοντας να διεγείρει την ψυχή μας προς την πραγμάτωση της αληθινής κοινωνίας με τον πλησίον, μάς λέει ότι σημάδι ότι είμαστε γνήσιοι μαθητές Του είναι όχι η θαυματουργία, αλλά η αγάπη. Δεν ζήτησε ο Χριστός από τους Αποστόλους να κάνουν σημεία και θαύματα, παρόλο που ο ίδιος τούς έδωσε αυτή την δωρεά και χάρη, αλλά ταυτίζει την αγάπη προς τον πλησίον με την αγάπη προς τον ίδιο το Θεό. Επεινάσα, μάς λέει, και μου δώσατε να φάω, και τα

λοιπά. Και τούτο, επειδή η αγάπη προς τον πλησίον και η αγάπη προς τον Θεό είναι αλληλένδετες, και η μία τροφοδοτεί και ενισχύει την άλλη.

Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο, μέσα στην ανθρώπινη ατέλεια και αδυναμία μας, και έχοντας ανάγκη να εισπράξουμε την αγάπη των συνανθρώπων μας, την αποδοχή τους, την κατανόησή τους, να αντιλαμβανόμαστε την αγάπη ως μια κίνηση συναισθηματική, που περιορίζεται σε ένα στενό κύκλο ανθρώπων γύρω μας, και συχνά μεταβάλλεται, ανάλογα με τη συμπεριφορά τους. Όμως για τον Χριστό η αγάπη είναι κοινωνία προσώπων, και επειδή ως κοινωνία προσώπων και ως σχέση ενότητας με τον συνάνθρωπο και με τον Θεό δεν μπορεί να υπάρξει με όρους ιδιοτελείς, το χαρακτηριστικό της γνώρισμα δεν είναι η αντιπροσφορά, αλλά η προσφορά δίχως ανταλλάγματα, χωρίς κατ' ανάγκη να περιμένουμε την ανταπόδοση των άλλων. Πιο απλά, αν περιμένουμε όλοι μας πρώτα οι άλλοι να μάς φερθούν με αγάπη, ώστε κι εμείς να πράξουμε ανάλογα, τότε μοιραία οι άνθρωποι αποξενωνόμαστε μεταξύ μας, κλεινόμαστε στο Εγώ μας και ζούμε από τώρα την απομόνωση, την προσωπική μας Κόλαση. Οι κοινωνίες μας συχνά χαρακτηρίζονται ως απρόσωπες, οι άνθρωποι κυκλοφορούμε στους δρόμους ως μονάδες μέσα στο πλήθος, απομονωμένοι, σκυθρωποί, δίχως ενδιαφέρον για τον πλησίον, δίχως πραγματική αγάπη μέσα μας.

Γι αυτό και ο Χριστός μας προτρέπει σήμερα να περάσουμε από την παθητική εγωιστική στάση στην ενεργητική και πραγματική έκφραση της αγάπης, που πρώτη προσφέρει και προσφέρεται και θυσιάζεται για τον κάθε άνθρωπο, ακόμα και γι αυτόν που μάς έχει βλάψει ή μάς μισεί. Παράδειγμα, οδηγός και βοηθός στην προσπάθειά μας αυτή είναι ο ίδιος, που ως ο Θεός αγαπά και τους δικαίους και τους αδίκους, και έγινε άνθρωπος και έπαθε για τις δικές μας αμαρτίες, παρόλο που δεν το αξίζαμε και δεν μάς το χρωστούσε, και Αναστήθηκε χαρίζοντας σε όλους εμάς την προοπτική της όντως Ζωής και Ανάστασης και χαράς πνευματικής, που μόνο η σταυρωμένη αγάπη μπορεί να πραγματώσει, μέσα μας και γύρω μας.

Είδὼς τό, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγου,
Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὄφθης Πάτερ,
Αρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοστή.

Ο Άγιος Γρηγόριος ήταν γιος του Ανάκ, που ήταν συγγενής του βασιλιά της Μεγάλης Αρμενίας, Κουσαρώ (290 μ.Χ.). Ο Ανάκ, λοιπόν, σε συνεργασία με το βασιλιά των Περσών Αρτασίερα, σκότωσε τον Κουσαρώ. Αλλά οι σατράπες της Αρμενίας εκδικήθηκαν το φόνο του, σκοτώνοντας τον Ανάκ και όλη του την οικογένεια. Διασώθηκαν μόνο δύο παιδιά του, που ένας ήταν ο Γρηγόριος.

Στην Καισαρεία συνέβη να συναντηθούν ο γιος του φονιά Ανάκ, Γρηγόριος, και ο γιος του θύματος Τηριδάτης. Τότε ο Γρηγόριος σπούδαζε με ζήλο τα Ιερά γράμματα, (στην Καισαρεία της Καππαδοκίας από τον εκεί αρχιεπίσκοπο Λεόντιο), που μεταξύ άλλων λένε: «τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ» (Εβραίουσ, ε' 14.1). Δηλαδή, η στερεά και υψηλότερη πνευματική τροφή είναι για τους τέλειους χριστιανούς, που από την άσκηση έχουν τα πνευματικά αισθητήρια γυμνασμένα στο να διακρίνουν εύκολα μεταξύ του καλού και κακού. Γυμνασμένος, λοιπόν, και ο Γρηγόριος στη διάκριση, όχι μόνο δεν αποστράφηκε τον Τηριδάτη, αλλά τον πλησίασε με αγάπη, αποδοκίμασε την πράξη του πατέρα του και τον βοήθησε σε κάποια ασθένεια του.

Όταν αργότερα ο Τηριδάτης έγινε βασιλιάς Αρμενίας, βασάνισε φρικτά τον Γρηγόριο (που τότε ήταν επίσκοπος Αρμενίας). Διέταξε μάλιστα, να τον ρίξουν σε λάκκο με φίδια και άλλα ερπετά. Ο Γρηγόριος όχι μόνο δεν έπαθε τίποτα αλλά επέζησε για 15 χρόνια τρεφόμενος με το ψωμί που του πήγαινε κρυφά μια χήρα. Ο Θεός, όμως, επέτρεψε να γίνει ο Τηριδάτης σχιζοφρενής. Αλλά δια των προσευχών του Γρηγορίου θεραπεύθηκε, μετανόησε και βαπτίσθηκε χριστιανός με όλο του το έθνος.